

Sygn. akt I C 899/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko M. S.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 7 093,56 zł (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt trzy złote 56/100) z tym, że zasądzoną należność rozkłada na 35 (trzydzieści pięć) rat miesięcznych, 34 (trzydzieści cztery) raty w kwocie po 200 zł (dwieście złotych) i 35 (trzydziesta piąta) rata w kwocie 293,56 zł (dwieście dziewięćdziesiąt trzy złote 56/100), płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca, po którym nastąpi uprawomocnienie wyroku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 2 067 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 899/18

UZASADNIENIE

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. w dniu 19 października 2018 roku wytoczył powództwo przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 7 093,56 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 21 grudnia 2016 roku pozwana zawarła z (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. umowę pożyczki o numerze (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu udzielonej pożyczki, pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. Ponieważ pozwana nie dokonywała spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 18 lutego 2018 roku kwota stała się wymagalna. W dniu 27 grudnia 2016 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu względem pozwanej wierzytelności na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., a następnie (...) dokonał przelewu przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda. Powód

zawiadomił pozwaną o nabyciu przedmiotowej wierzytelności i wezwał ją do dobrowolnej spłaty zadłużenia, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozew należność składa się:

- 3 710,81 zł – niespłacony kapitał pożyczki,

- 724,83 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od niespłaconych rat pożyczki od dnia następnego po terminie płatności do dnia wypowiedzenia umowy,

- 2 657,92 zł – pozostała, niespłacona część prowizji oraz opłata za udzielenie pożyczki, naliczona zgodnie z warunkami umowy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 24 października 2018 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana M. S. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła zarzut: nieudowodnienia roszczenia, braku skutecznego doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty i oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, braku legitymacji czynnej po stronie powoda oraz zarzut przedawnienia roszczenia.

Natomiast na rozprawie w 15 stycznia 2019 roku pozwana przyznała, że łączyła ją z wierzycielem pierwotnym przedmiotowa umowa pożyczki oraz, że posiada z tego tytułu zadłużenie wobec powoda w wysokości dochodzonej pozew. Wskazała, że wpadła w spiralę długów. Żeby spłacić poprzednie zobowiązania finansowe, zaciągała kolejne mimo, że warunki umów były niekorzystne. Do spłacenia ma około 20 zobowiązań z tytułu umów pożyczek i kredytu. Powoli systematycznie je spłaca. Podniosła, że na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w wysokości 2 400 złotych netto miesięcznie. Podjęła także dodatkową pracę jako opiekunka do dziecka i z tego tytułu zarabia 600-700 zł miesięcznie. Łącznie osiąga dochód w kwocie 3 100 złotych netto miesięcznie. Z uwagi na powyższe pozwana wniosła o rozłożenie przedmiotowej należności na raty w wysokości po 300 złotych miesięcznie oraz o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 grudnia 2016 roku pomiędzy (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., a M. S. została zawarta umowa pożyczki o numerze (...), w ramach której M. S. przyznana została kwota 10 246,43 złotych, z której potrącony został całkowity koszt pożyczki, w tym: odsetki naliczone za cały okres kredytowania, opłata przygotowawcza, opłata prowizyjna oraz opłata za udzielenie pożyczki, a wypłacona została kwota 5 000,00 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, M. S. zobowiązała się do spłaty pożyczki w 24 miesięcznych ratach w kwocie po 426,94 złotych, płatnych do 28-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od stycznia 2017 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki k. 16-20; formularz informacyjny k. 49-52; tabela opłat i prowizji k. 53; potwierdzenie przelewu k. 55)

Na podstawie umowy cesji z 27 grudnia 2016 roku, wierzytelność względem M. S. wynikającą z umowy pożyczki o numerze (...) zawartej 21 grudnia 2016 roku, nabył (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., który następnie na podstawie umowy z 30 kwietnia 2018 roku wierzytelność tą przelał na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.. M. S. została zawiadomiona o zmianie wierzyciela.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami k. 58-100; oświadczenie o dokonaniu cesji praw k. 13; zawiadomienie o przeniesieniu wierzytelności k. 10)

W związku z opóźnieniem w zapłacie dwóch pełnych rat pożyczki, (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. pismem z 3 stycznia 2018 roku wypowiedział M. S. umowę pożyczki o numerze (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, wskazując, że łączne zadłużenie wynosi 6 428,85 złotych.

Zobowiązanie stało się wymagalne z dniem 18 lutego 2018 roku

(okoliczności bezsporne, dowód: zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 14-15)

Z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) z dnia 21 grudnia 2016 roku do spłaty przez M. S. pozostaje kwota 7 093,56 złotych, w tym:

- 3 710,81 zł – niespłacony kapitał pożyczki,
- 724,83 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od niespłaconych rat pożyczki od dnia następnego po terminie płatności do dnia wypowiedzenia umowy,
- 2 657,92 zł – niespłacona część prowizji oraz opłata za udzielenie pożyczki.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem wierzyciela pierwotnego było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez pożyczkodawcę pożyczki było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana ostatecznie nie kwestionowała, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powoda umowy pożyczki, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Nie kwestionowała również, że do spłaty pozostała jej należność w wysokości 7 184,42 złotych. Wyjaśniła, że brak terminowej spłaty jest wynikiem trudnej sytuacji finansowej. Podkreśliła jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym z uwagi na szereg innych zobowiązań finansowych i małoletnie dziecko na utrzymaniu, nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanej, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanej została należycie przez powoda udokumentowana i ostatecznie nie była przez pozwaną kwestionowana.

W konsekwencji, na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. i umowy pożyczki z dnia 21 grudnia 2016 roku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 7 093,56 złotych.

Na podstawie art. 320 k.p.c., zasądzoną należność Sąd rozłożył na 35 miesięcznych rat płatnych do 10-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca który nastąpi po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia, w wysokości po 200,00 złotych każda, przy czym ostatnia rata w wysokości 293,56 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwana wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej. M. S. pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w łącznej wysokości 3 100,00 złotych netto miesięcznie, a do spłaty posiada około 20 innych zobowiązań finansowych.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądzzonego świadczenia byłaby dla pozwanej bardzo utrudniona i narażałaby ją na niepowetowane szkody.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o § 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 250,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu. Łącznie 2 067,00 złotych.